

Igre u mom srcu

Otvaranje po Smoji 1953.

PIŠE: VEDRAN BENIĆ

"Kad je s gradskog zvonika odbila šesta ura, razlijegla se nad starim gradom zvonjava zvona, zapucaše gromko stari tromboni, a na terasu palače Sponza izidu u šarene kostime odjeveni trubači i fanfarama pozdrave dizanje zastave na Orlandu. Sve živo u Dubrovniku, puk dubrovački, i strani svijet, koji dolazi u goste Dubrovniku, seljaci i seljanke u svojoj nošnji – sve to silno mnoštvo slilo se pred Sponzom oko Orlandova stupa", ovako je započeo tekst **Miljenko Smoje** u "Slobodnoj Dalmaciji" 20.6.1953. godine. Legendarni dalmatinski kroničar našao se u Gradu, po zvizdanu u šes'ura popodne, s posebnim povodom: na početku četvrtih Igara prvi je put održana posebna svečanost otvaranja festivala "fragmentom renesansnog ceremonijala, koji se obavljao u dičnoj Republici sv.Vlaha". Organizatori Igara potrudili su se objasniti funkciju sudionika svečanosti - trubača, zdura i admirala u nekadašnjoj Dubrovačkoj Republici. Trubači su bili gradski službe-

Sa svečanog otvaranja 4. Dubrovačkih ljetnih igara, 1953.

SCREENSHOT

nici koji su po izlasku kneza iz Dvora uvijek stupali prvi. Iza njih išao bi knez u pratnji zdura, svojevrsnih lakeja u Kneževom dvoru. Uz ulogu nenaoružane kneževke pratnje, zduri su bili i glasnici (telali) koji su javno objavljivali sve važnije naredbe dubrovačke vlade. Barjak su na Orlandov stup dizali su i spuštali admirali, koji nisu bili zapovjednici mornarice kako bi se danas moglo zaključiti. Mornaricom u starom Dubrovniku zapovijedali su generali mora, a admirali su bili upravitelji

Arsenala u današnjem prostoru Gradske kavane.

"Građanima Dubrovnička, puku Dubrovačkog kotara, priplemenitijem gostima ovoga grada!", zapisao je Miljenko Smoje zdurove riječi izgovorene s Orlandova stupa. "Javljam da danas dvanaestoga dana mjeseca lipnja tisuću devetstope- deset i trećega godišta, u eri velikog socijalističkog preobraženja naše drage zemlje, u času kada se na Orlandu razvije barjak Slobode, počinju u Dubrovniku igre, a trajat će cijelo ljeto,

igre kazališnijih družina, igre narodnijeh kola, igre muzički- jeh društava." Smoje potom detaljno bilježi da je na Orlandov stup podignuta "crvena zastava na kojoj žutim pismenima piše 'Libertas'", dok sa "stepeništa crkve sv.Vlaha zbor pjeva himnu Slobodi (iz 'Dubravke)". Takvo je doba bilo, pa Smoje naravno nije komentirao groteskni nesklad izgovorene ode socijalizmu iz usta glumca u srednjovjekovnoj odori. No, dodao je ipak pokoju pecetu. "Trg između Sponze i sv.Vlaha tako je

monumentalan da se u njemu šaka statista izgubila. Kako su nove renesansne nošnje veoma skupe, a sredstva skromna, nije se moglo ceremonijalu dati sjaj spektakla." Sa svečane akademije koja je za odabrane uzvanike uslijedila u Kneževom dvoru, naveo je zanimljiv podatak da je Gradski orkestar pod ravnanjem Klara Mizerita "izveo tek pronađenu simfoniju Luke Sorkočevića", koju je "u biblioteci samostana Male braće pronašao Milo Asić, direktor Muzičke škole u Dubrovniku." Uopće, za tadašnje četvrte Dubrovačke ljetne igre, Smoje je konstatirao da su sa 106 dana trajanja preduge, razvodnjene, s puno praznoga hoda.

Od 1960. odvijanje Igara ustalit će se u sadašnjem trajanju. S popodnevnog zvizdana, ceremonijal otvaranja preselio je u večernji termin već iduće 1954. godine. Na otvaranje tih jubilarnih petih Igara stigle su i kamere BBC-a. Kako je izvjestio dubrovački dopisnik "Slobodne", prilog su snimale za TV program "Holidays ours" (izra- van citat)!

No, to je već druga priča...